

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan svedčen, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznalila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznalilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravljanju naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznalila, t.j. vse administrativne stvari.

Zopet Stambulov.

Pred nekaterimi dnevi še le bili so čitati v časopisih vznemirjajoči telegrami iz Sofije, da je bolgarska vlada zaprosila pomoči pri velesilah trojne zveze proti srbski vladi v zadevi Rizova, katerega bi bil Stambulov tako rad dobil v pest. Srbska vlada držala se je krepko in konečno rešila se je zadeva, ki je začela dobivati že nekako pretilno lice tako, da bolgarska vlada vendar le ni dosegla svojega namena. Dovolj je že bilo žrtev, ki ječe po bolgarskih ječab, a Srbija ni hotela pridružiti jim nove ter izročiti beguna Rizova, katerega je Stambulov sumil, da je upleten bil pri atentatu lanskoga leta.

Srbija izrekla se je pripravno, iztrirati Rizova, a Bolgarija ni imela ničesar od tega, kajti Avstrija zavezala se je, da mu da prost prehod preko svojega ozemlja in Stambulova sakane so v tem oziru popolnoma izpodletele.

Komaj se je pa poleglo to uprašanje, ki se je kazalo nekako precej napeto, iznenadil je brzjav Evropo z nepričakovano vestjo, da se je zopet nekaj dogodilo tam doli v Bolgariji, kar je na prvi pogled čisto naravno videti, vendar pa ni tako.

Usurpatorju bolgarskemu sprožil se je na števji v druščini mnogih pozvanih gostov revolver in Stambulov bil je ranjen v stegno. Tako glase se oficijelna poročila, katera mogo biti resnična. A nikdo ne bode oporekal, da je prav lahko mogoče, da je stvar drugačna, nego se skuša pred svetom kazati in to bi tudi ne bilo čuda.

Razmere v Bolgariji, kjer je Stambulov usurpator v najboljšem pomenu besede, so tako nenačravne, da je pač upravičen sum, da stvar morda ni bila tako nedolžna, kakor se kaže na prvi pogled. V tej zadevi smo postali pač nekoliko neverni in ne damo se tako z lahka preveriti, da je v Bolgariji res vse tako lepo urejeno, kakor se to vedno trobi v svet, ter da je vse zadovoljno z razmerami, kakoršne so zavladale v deželi.

Tam doli vre vedno nekaj, zabliska se od časa

do časa, zdaj začeli so se revolverji slučajno sproževati, a neverni svet postal je skeptičen, ker ima toliko dokazov za to, da odnošaji v tej deželi neso že davno več normalni.

Že to je značilno, da ministerski predsednik v krogu dobrih prijateljev in spremļjan od mnogih orožnikov, kakor se je poudarjalo posebno tudi v oficijskih poročilih, pri izletu na deželo nosi v žepu dobro nabiti revolver, ki se mu sproži tako nespretno, kakor se je baje zgodilo. Da ima ministerski predsednik bolgarski mnogo neprijateljev, je znano, ne zdi se nam torej čudno, da celo pri izletih v krogu svojih „prijateljev“ jemlje sabo nabiti revolver, saj človek nikdar ne more vedeti, kaj se utegne prijetiti.

Mej pristaši Stambulova in kneza Ferdinandove baje po zadnji aferi s francoskim časnikarjem Chaudourneom ni dobro sporazumljenje in se je nasprotstvo mej knezom in njegovim prvim ministrom precej poostriilo, ker je knez baje ostro ugovarjal proti postopanju Stambulova, boječ zameriti se Franciji. Na podlagi svojih rodbinskih odnošajev nadaja se knez še vedno po posredovanji Francije pridobiti si naklonjenost Rusije. Se mu li bode ta nuda kdaj izpolnila, to je seveda kako problematično, na vsak način pa se vidi, da v tem oziru ni bilo složnosti mej knezom in nadležnim mu, vladeželnim ministrom.

Svet torej z nekako rezervo v sprejemlje vse vesti, ki dohajajo iz Bolgarije in tako je treba tudi storiti z najnovejšo, o slučajnem ranjenju Stambulova. Morda se bode zvedela prava resnica, morda tudi ne. Slučajni strel iz revolverja, ki rani svojega nosilca, je sicer v navadnem življenju prav lahko mogoča stvar, nad katero bi se nikdo ne čudil.

Če se pa v Bolgariji Stambulovu sproži revolver in ga rani, je to dogodek, nad katerega se da postaviti veliki ?, in to se je tudi zgodilo od vseh strani, kjer se poznajo zamotane razmere te državice, ki oskrbuje vso Evropo z nepričakovanimi iznenadenji.

Ti bil njih srd si, Ti njih sveta jeza,
Izvor si pravi vsega bil jim zlega Ti,
In vem, da strast njih še do grôba sez,
Da zábijo nikdár ne tega Ti,
Ker brez obzira, na vsa usta si na glas
Resnic povedal mnôgo britkih jim v obraz.

A če nasprôtnika, do živa ranil
S sarkazmom pikrim, neusahnim si ostró,
Če si kot lev stališče svoje branil:
Srcé si v prsih nosil premehkó,
Srcé, ki za vse dobro, blago je kipélo,
Ki záte, dom, v ljubezni je gorélo.

Dà, ljubil rod si, ž njim i Slave sine,
Vedót, da ž njimi nas jedini jedna vez,
Da skôro svôbode nam dan zasine
Za trdno si pričakoval z nebes,
Z nebes, čeprav so rékali zlohotníkni,
Da z vere naše druži se nasprôtniki.

Pogôdili je niso; vera čista
Ki mati vcépila v mladostno jo srce,
Ljubezni vera, prava vera Krista,
— Sevé drugačna kot jo zdaj učé —
Ta vse življenje Ti spremnica bila,
Ko se nesreč je vihra nate vila.

Govor poslanca V. Pfeiferja

v 102. seji drž. zbora due 22. januvarja 1892.

Ker je večina visoke zbornice pritrdirila trgovinski pogodbi z Italijo in prenesrečnemu pristavku o carini na vino navzlic živemu svarilu zastopnikov vinogradnikov, zadela bode odločilne kroge državne uprave dolžnost, umanjšati slabe posledice in nevarnosti, katere prete našim vinogradnikom vsled invazije cenenih italijanskih vin.

Da bode visokočastiti gospod trgovinski minister, kateri se vedno dobrohotno in toplo poteza za gospodarske interese, prosegemu občinstvu pomagal, o tem ni nobene dvojbe — ali pregovoriti bode moral svojega roke v žepu držetega kolega, gospoda finančnega ministra, da bode privolil izdatne subvencije, ako naj ima pomočna akcija kaj uspeha, zakaj po moji sodbi, visoka zbornica, je carinski nastavek 3 gld. 20 kr. za uvoz italijanskih vin v Avstro-Ogersko za naše vinstvo trtna uš št. 2. (Dobro! na desni.)

Za slabim pride tedkokdaj kaj dobrega, navadno je to kar pride še slabše, in tako je tudi trtna uš št. 2. hujša od trtna uši št. 1. (Veselost. — Jako dobro! na desni.)

Naravne trtna uši, namreč št. 1., se bodemo morda s pomočjo ameriških trt ubranili. Da porabim banalen pregovor, bi rekel: Hudiča se bodemo ubranili, a zdaj so diplomatični carino poslali nad naš belcebuba (veselost na desni), in izročeni mu bodemo na milost in nemilost za dobo 12 let, dokler bo trajala pogodba.

Označujejoče in pomembno je to, da državni organi ne podpirajo vinarstva tako, kakor druge produkcijeske stroke; saj so si davčni organi do zadnjih dnj belili glavo — zgol bureaukratske pedanterije in iz veselja do dlakocepja — je-li po trtni uši oškodovan posestnik, kateremu sta vrh tega mraz in toča zmanjšala žetev, res v gospodarski stiski, da bi mu bilo odpisati zemljiški davki zaradi poškodovanj po trtni uši. (Čuje! na desni.) Rekonstrukciji naših vinogradov s pomočjo ameriških trt največji nasprotniki sedje po pisarnicah trgovinskega ministerstva, kjer so bili v trtnu uš kar zaljubljeni (veselost na desni) in so dobro pazili, da jej ne škodijo; potovali so celo po Fraučkem, samo da zberi dokazilnega gradiva za bureaukratski svoj pesimizem in da diskreditujejo doslej jedinomogoči način odpraviti trtno uš.

Bil kristjan si; toda svečenikov,
Ki obožaval jih je zaslepjencev roj,
Ti molil nisi tákovi malikov
In ta je neodpustni greh bil Tvoj,
Ta smrtnih Ti nakopal neprijáteljev
Iz vrst ljubezni je razširjeváteljev.

Minolo vse ... v bolestnem je usmevi
Zatisnila Ti mrzla smrt na vek oči,
Svetá si se umaknil zlobi, revi
Človeštvo spremļajoči žive dni,
Zatô po trdem, vročem žitja bôj
Spočij se v večno-blaženem pokój.

Nevzdramno spiš ... za Tabož žalno plaka
Otrok — sirot petero z ljubljeno ženó ...
U srce solza njih nam pada vsaka,
Izgubo ž njimi čútimo težkó,
Saj s Tvojci, dragi, tudi mi žalujemo
In smrt prerano Tvojo objektújemo.

Pred nami grob odprt ... a v groba tmine.
Teló utrújeno Ti skôro položé ...
Teló bo prah ... spomin pa Tvoj ne mine,
Ker žil za dom do zadnjega si dné,
Ker branil svojega rodú si prava
Stoječ ob grôbu kličemo Ti: Slava!
Drag. Jesenko.

S tem se je doseglo, da se celo vrsto let ni storilo ničesar, da so pokončani celi okraji doslej vinorodni, da je prišlo ondotuo stanovništvo na beraško palico — vse to predno se je storilo kaj v našo podporo, kateri se zdaj baje bližamo — morda se je hotelo dokazati, da ima Avstrija poklic „zostajati za jedno idejo in za jedno stoletje.“ (Tako je!) Sedaj pa zadene naše vinogradnike še drug in dosta hujši, po diplomatih prouzročeni udarec, prenesrečni carinski nastavek na Italijansko vino. Ta udarec prizadela je lastna naša vlada milijonom svojih državljanov, ki so pošteno in zadevoljno živelj v oblastvu, katerega obstanek je sedaj v resni nevarnosti. (Jako dobro! na desni.)

Za blagor dežel, za vsakdanji kruh narodov je bureaukratstvu malo mari; peganja se za svoje muhe, kateri se morajo realizovati, pa če vseled tega narodi gmotno tudi poginejo; pri tem počnjanji pa še ne pomisli, da oškodi tudi samega sebe, ker zamaši bogat davčni izvor, iz katerega zajema država in po prikladah tudi dežela, okraj in občina. (Jako dobro! na desni.)

Kako vse drugače, gospoda moja, skrbi Francija za vinarstvo; Francija vzdržuje zaščitno carinsko vino proti Španski in Italiji, kajti ohranitev lastne eksistence ji je prva zapoved, skrb za lastni vsakdanji kruh prvi pogoj za obstanek — in to dela tista Francija, ki je leta 1871. navzic politički svoji osamljenosti zamogla plačati Nemčiji vojne kontribucije pet milijard.

Na Francoskem določi parlament sam carinske nastavke, v Avstriji in tudi še kje drugod pa parlamenti ne določajo nastavkov, ampak imajo samo pravico, da prikimsjo in poreko amen k temu, kar so kot fait accompli postavili prednje diplomati. Na ta način diskreditujejo in degradujejo se parlamenti. Nehote spomina se vsakdo senata rimskega cesarja Kaligule, ki je imenoval svoje konje za senatorje, ker senatorju ni treba znati drugega nič nego kimat in to znajo konji tudi.

Ako pa že ne gre, da bi parlament sklepal državne pogodbe in ako ne kaže, da bi se javno razpravljalo v posamih točkah pogodb, to gotovo ni izključeno, da se vlada pred in ob pogajanji posvetuje o dotedni zadevi s parlamentarno, ad hoc sklicano komisijo, da poizve mnenje posameznikov in interesovanih skupin na ta način, da skliče enkete in poupraša za mnenje korporacij — trgovinskih in obrtnih zbornic, kmetijskih družb in sploh obrtnikov in producentov. Tako bi dobila vlada marsikatero pojasnilo in imela bi trdno zaslombo, interesovani krogi pa bi imeli prepričanje, da se je storilo v varstvo produkcij kar je mogoče, ne pa prepričanje, da jih je vlada popolnoma ignorirala.

Namestu pa, da bi se bilo jemalo ozira na dobrijene informacije, ako se je zanje sploh kdo pobrinil, ostalo je vse kot bureaukratska tajnost v veliki tmini, ki se je razjasnila stopav tedaj, ko je bila vsa zadeva fait accompli, katerega ni mogoče izpremeniti, kateri se absolutno mora vsprejeti.

Ta tajnost mogla bi za našo državo postati takisto nevarna, kakor je bil nevaren l. 1866. tajni vojni načrt naših vojskovodij, posledica tedanje tajnosti bil je poraz naše vojske, posledica te tajnosti mogel bi biti poraz našega vinarstva. (Tako je! na desni.)

Trgovinske pogodbe, gospoda moja, so konsekvenca političnih zvez, ta zveza sili prizadete države, da se oborože kar najbolj mogoče. Italija ne more teh bremen več prenašati, uničili jo bodo in zato jej more Avstrija prisikočiti na potoc, pokupiti mora italijanska vina.

Kaj zato, da bode vsied tega konec domačemu vinarstvu!

Zaveznike podpiramo, sami pa se slabimo gospodarsko, financijsko in vojaško, gospodarsko zato, ker uničimo vinarstvo, vir zasluga, financijsko, ker bode menj davkov in vojaško, ker bode menj vojakov, kajti ako ne bo vinogradnikov, ne bode niti njih sinov več.

Lakota na Ruskem je prirodnji dogodek; silo v naših vinorodnih krajih, katera nam preti, je prouzročila vlada — na Ruskem je nesreča nezdolžena, v nas zadolžena. (Prav res! na desni.)

Kmetijstvu koristne ptice ščitimo mi z zakoni, Lah jih polovi — ne samo, da preridimo na škodo domačih delavcev vsako leto 100.000 podanikov kralja italijanskega kot zidarje, opekarje itd. in vzdržujemo tudi njih obitelji, moramo še velik del teh ljudij na troške odgona poslati domov, kar je za italijansko državno blagajno jako koristno, ker mora vsak delavec plačati za nov potni list po jedno liro; ne samo da ribarijo italijanski ribiči, katerim so se dovolile velike predpravice po naših obalah na škodo dalmatinskih in istrskih ribičev, naj žrtvujemo zdaj še naše vinarstvo, samo da se bode razvjetelo italijansko.

Plača za vse to pa je: ireditizem! Povsod je vsakdo sam sebi najbližji, samo v nas na Avstrijskem ne, tu je tujec prvi.

Znižanje uvozne carine od 20 gld. na 3 gld. 20 kr. za italijanska vina je za Italijo neprecenljive vrednosti; l. 1887. izvozila je Italija na Francosko 2½ milijona hektolitrov vina, a ta izvoz znižal se je l. 1890. na 20.000 hektolitrov, ker je Francija zvišala uvozno carino na italijanska vina na 20 francov. (Čujte!)

Italija pridela v razmerji z nami osem in desetkrat več vina, troškov za obdelovanje vinogradov

je povprečno 30 gld. za oral sveta, v nas pa 70 do 150 gld. hektoliter vina se dobiva na Italijanskem zaradi cenene in mnoge produkcije že za 3 do 6 gld. in ako se pristeje tej ceni še carina 8 gld. 20 kr. in troški prevažanja, dobival se bode še Ljubljana, Gorica, Celovec, Zagreb itd. hektoliter vina za 10 do 12 gld. in to je cena, po kateri mi svojega vina ne moremo prodajati.

Kranjska vina prodajata so se doslej na Korisko, Gorenjsko in doma še dobiti dobre, a desetno italijansko vino vsele nam bode ta tržišča, da si jih budem težko kaj zopet pridobiti, a tudi prav doma, v produkcijskem okraju, izpodrušno bode italijansko vino domači pridelek, kateremu je nemogoče konkurirati. Cena našega vina se bode izdatno znižala, vinogradi izgubili bodo veliko svoje vrednosti a težko da bode kdo misil na regeveracijo naših od trdne uši uničenih vinogradov s pomočjo ameriške trte, kajti vsakdo si bode dobro premisli žrtvovati za novotrijo problematične vrednosti 800 goldinarjev za oral sveta. (Prav res!)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. januvarja.

Vojvodinja Ludovika bavarska, mati presvetle naše cesarice, umrla je dne 26. t. m. v Monakovu v 84. letu dobe svoje. Vojvodinja Ludovika bolehalo je že delj časa. Rojena je bila due 30. avgusta 1808 v Monakovu kot hčer prvega kralja bavarskega Maksu Josipa I. — Dne 9. septembra poročila se je v Tegernsee-u z vojvodo Maksom bavarskim, kateri je umrl dne 15. novembra 1888. I. — Cesarica naša je druga hčer po kojne vojvodinje, ki je imela troje sinov in petero hčer. Presvetla cesarica se pogreba svoje materne bode udeležila, ker je bolna, a tudi nadvojvodinja Valerija ne more iz zdravstvenih uzrokov v Monakovo, tako da bode cesarsko rodovino zastopal nadvojvoda Ludovik Viktor.

Mladočehi in sprava.

„Narodni Listy“ spominjajo na to, da so posamni klubi deželnozborskih poslancev čeških dne 26. januvarja odobrili določila Dunajskih punktacij in pravijo, da je ta dan jedenajst najbolj nesrečnih za narod češki. „Danes dve leti po tem — pravijo „N. L.“ dalje — se smemo nekako mirneje, celo z nekako samozvestjo spominjati tega dne; ne trdimo, da so že izginili vsi oblaki, obratno, baš smo v najhujšem boji proti punktacijam, ali mej onim 26. januvarjem in današnjem dne je vendar velik razloček. Tedaj so Staročehi s slabotno roko podpisali od Plenerja narekovano spravo; tedaj gledali smo obupni prizor češke slabosti; a danes boré se proti spravi Staročehi in plemstvo. Čehi so se dvignili in ne marajo podpirati to poniranje. To je dogodek, vreden, da se zabeleži. Punktacije so danes že kadaver, katerega je iz sanitarnih uzrokov pokopati, čim prej, tem bolje. Ali mari mislite siloma uveljaviti punktacije? Ali hočete vzlje odporu štirih milijonov Čehov usiliti jim nov red? Nikdar! Punktacije so pobite, miru in sprave pa v deželi ne bode vse doslej, dokler se nova sprava ne dogovori z narodom češkim.“ — Nadalje polemizujejo „Nar. Listy“ tudi proti glasilu realistov, „Času“, kateri list je bil obsodil politično delovanje posl. Vašatyja in je ožigosal kot anarchistično. Popolnoma upravičeno uprašujejo „N. L.“, je li ravnajo korektno tisti narodni reprezentanti, ki rujejo javno proti svojim kolegom, je dolžé, da postopajo anarchistično in delajo tako naravnost zoper lastno svojo stranko.

Nemci in punktacije.

Mej nemško-liberalno stranko moči je opazovati neko pomembno gibanje, katero zasluži splošno pozornost. V prvi vrsti gibljejo se seveda Nemci iz Češke, ki sploh odločajo v taktiki cele stranke. Uzrok temu je, da so se celo češki fevdalni velenostniki začeli zoperstavljalni punktacijam in da se poganjajo zato, da bi se razprava o delitvi sodnih okrajev odložila do ugodnejše dobe. Nemci iz Češke grozje vladu in pretē z odložitvijo drželnozborskih mandatov. V kratkem pride dr. Schmeykal, njihovodja, na Dunaj, da skliče eksekutivni komité zaupnih mož nemških na posvetovanje, kaj bi bilo v očigled preteče nevarnosti storiti, da se reši sprava. Nemški listi apostrofajo grofa Kuenburga, rekši, da bode imel priliko pokazati, kolikšen je njegov učink na vlado.

Vnanje države.

Srbška skupščina.

Kajti smo že javili, interpelovala je liberalna skupina narodnih zastopnikov ministerskega predsednika Pasića zaradi iztriranja kraljice Natalije, a ker vlada nikakor neče odgovoriti na to interpelacijo, terjale so v zadnji seji združene opozicije bitrega odgovora, tako da je bil Pasić končno prisilen izjaviti se, da bode odgovoril dne 8. febru-

varja. — Vlada dala je po svojih privržencih razširiti vest, da se pogaja s kraljico Natalijo glede nje vrnitve na Srbsko, seveda z namenom ublažiti že naprej utis, kateremu bode naredila debata o stavljeni interpelaciji, toda, kakor se čuje od ruskega poslaništva, so te vesti potsem nerešenice.

Pruski šolstvi zakon.

Pruski deželi zbor razpravlja sedaj novi zakon o ljudskih šolah in, kakor kaže, vsprejel se bode vladni načrt velic vsemu odporu. Zanimivo je to, da so se pri tej priliki priznali svobodomisleniki in narodni liberalci. Zlasti slednji se protivijo novemu zakonu kar najodločnejše in se ne oziroma na to, da je pod tem predlogom podpisani tudi njih pristaš finančni minister Miquel. Cuje se sicer, da je ta minister v ministerskem svetu glasoval proti načrtu in podal celo svojo ostavko, da ga je pa cesar pregovoril, a tej vesti ne veruje nihče.

Homatije v Ameriki.

Južnoameriška republika Čile bi bila skoro prišla v tako neprijeten in tudi nevaren konflikt z Zedinjenimi državami severoameriškimi. Po ameriški navadi pisal je bil prejšnji čilenski minister unanjih zadev g. Mattu noto, v kateri se je izrazil o veleposlaniku Zedinjenih držav, nekem gospodu Patricku Eganu — kako odkritosčno, a tudi kako malo laskavo. Zedinjene države severoameriške pa so tega mnenja, da je vsak njih diplomatskih zastopnik popoln gentleman in čutile so se razčajene. Predsednik Harrison naznani je Kongresu vso zadevo in le-ta je ukreil, da je poslati čilenski vladu — ultimatum. To je pa zopet čilenske „gentlemen“ tako preplašilo, da so hitro prosili za zameri in tako se bode stvar v kratkem mirnim potem poravnala.

Dopisi.

Z Bledu 26. januvarja. [Izv. dop.] (Novi volitve.) Primorani smo oglasiti se še jedenkrat. S „Slovenčevim“ dopisnikom se ne budem več prepiprali in mu ne odgovorimo, dokler se ne opere. Imenovali smo ga lažnika, na kar ni odgovoril in zvija se kakor kača, ako jo pohodiš. Na vse načine skuša občno pozornost odvrniti od g. J. Mallnerja, o njem ne spregovori nobene besedice. Še jedenkrat ponavljamo, da je resnica, kar smo pisali, da ni imel jedne cele tombole uknjižene, da je po nepotrebnem izdal velike svote, ko je iz Dunaja dobral cement kot brzozno blago, in resnica je vse, kar smo že prej trdili. Mi mu ne budem tu še drugih pregreškov naštivali, ker nam že ta reč predsed; ako pa hočejo tisti, ki ga zagovarjajo, ustrežemo jim pa in opišemo vse njegovo delovanje. Kak mož pravilnosti je g. Mallner, priča sledče: Naščeval je svojega hlapca, naj nekoga poštenega in mirnega moža iz Zagoric pretepe, ker je ta zoper njega agitoval. Obljubil je hlapcu škodo povrniti, ki bi jo utegnil imeti. Nekega drugega posestnika iz Zagoric je g. I. Mallner pred kratkim na cesti ustavl in ga vprašal, ali me ne poznaš? Dobro, g. Mallner, kaj želite? Zakaj se mi ne odkriješ? Je premraz, mu je odgovoril mož. V resnici pa vas več ljudij zato ne pozdravlja, g. I. Mallner, ker jim vi s svoje visokosti ne odzdravljate. Povedali bi še lahko mallik, kako delate prepire v rodbinah, pa dovolj naj bode. In za tega moža si naš gosp. dekan in g. župnik na Boh. Beli toliko prizadetata, da bi ga zopet za župana dobili. Čudno! Ravno g. Mallner in nihče drugi! — V vsej veliki občini je za nju jedino le Mallner! Kakšen katoličan, narodnjak in poštenjak je g. I. Mallner, smo vam že opisali. Da ni narodnjak, ve vsak, ki ga pozna in kakošen katoličan je, veste sami tako dobro, kakor vsi občani. Ako torej ne najdete nikogar druzega, le potegejte se zanj, ali bodite preverjeni, da vas bodo ljudje temu primerno spoštovali. Kako ste delali pri zadnji volitvi, o tem molčimo, upamo, da boste pri novi ravnavi bolj pravilno. Vam, častiti volilci, pa kličemo: Pridite v obilnem številu in volite po svojem prepričanju, stojte trdno, ne udajte se, ne grožnjam, ne obljudbam. Več volilcev.

Iz Št. Jakoba v Rožni dolini na Koščkem, dn. 26. januvarja. — [Izv. dop.] Ni še dolgo, od kar smo Vam poročali vsaj nekoliko veselo vest, da se nam je po dolgoletnem boju dovolila vendar že jedenkrat toli zaželjena slovenska šola. A kakor se dneva ne sme pred večerom hvaliti, tako primerno mislimo tudi o naslednji komeđiji, ki sta jo pretekle dni uprizorila iz Nemškega v našo občino pritepeni oštir Horn in pa učitelj Oman France. Skovala sta namreč neko prošnjo proti slovenski šoli, na katero lovita sedaj podpise v občini. Kakor čujemo, nabrala sta z raznim sleparškim prigovaranjem v Bistrici, Kotu, Dravljah in v Št. Jakobu okoli 50 podpisov. V prošnji pro-

sijo baje za nemško šolo ter se izrekajo zadovoljne s sedanjem šolskim uredbo. Ob jednem protestirajo, da bi se šola v Št. Jakobu drugače vredila ter navajajo, da so slovensko šolo hoteli imeti le občinski odborniki proti volji posestnikov in staršev.

Da se jima je posrečilo na Bistrici vjeti podpisov, vzrok je le to, ker sta se ljudem na vse pretege lagala, da bodo sedaj šola čisto slovenska, da se nemškega jezika ne bodo smeli nikdo učiti, da bodo St. Jakob vsi dosedanji učitelji zapustili in da pridejo k nam le sami „Hrovati“, ljudstvo pa se bodo moralno učiti ne slovenski, ampak hrvatki.

Na Bistrici so se podpisali nekateri kajžarji in v Kotu nekateri odvisneži drvarji, in gostaci. Pri nabiranji podpisov sploh nista kaj izbirčna; vse je dobro, kar se dá spraviti na papir. Tudi babe, pastirji in taki, ki niti otrok nemajo v šoli, so jima dobro došli gosti. Tako sta v neki hiši nabrala podpise od moža, ki je brez otrok; od neke dekle, ki ima nezakonskega otroka in poleg teh dveh so se morali podpisati še „strije ujec, materni brat“!

Ko se je ta sleparja zvedela, začeli smo ljudstvo vsestransko svariti pred tem, spravila se je docela vsa zvijača na dan in nekateri so svoje podpise že preklicali, drugi pa od njih nič vedeti nočjo, ker pravijo, da se nijsi sami podpisali, marveč podpisovala sta jih kar na svojo roko Horn in učitelj Oman, ki se želi s tem ravnanim v Celovcu prikupiti, da bi mu bila neka kazenska pregledana, na katero še čaka.

Kakor čujemo, bodo občina v tej zadevi vse potrebno ukrenila, da se postavita ta dva nepoštnejaka na sramotilni oder.

Naš občinski zastop sklenil je, izreči pismeno zahvalo gg. državnim poslancem slovenskim in g. dr. Hraščevu v Celji za trud, ki so ga imeli v zadevi šolske pravde Št. Jakobske, v kateri je naša poštena stvar častno zmagala.

Domače stvari.

(Našim čč. gg. naročnikom.) Ker zaradi pogreba bivšega urednika g. Ivana Železnikarja izide današnja številka nekoliko ur prej nego navadno, nesmo mogli počakati najnovejših brzjavnih poročil.

(Dramatično društvo) poklonilo bodo vsoto, katero bi bilo izdalо za venec svojemu odborniku, pokojnemu Ivanu Železnikarju, otrokom blagega in vrlega pokojnika.

(Občni zbor društva „Pravnik“) Opozarjamо še jedenkrat vse čč. gg. člane na južnem občnem zboru, ki bodo ob 7. uru v klubovi sobi hotela „pri Slonu“. Dnevni red smo že priobčili.

(Ein slovenisches Attentat auf die deutschen Aerzte Krains.) Pod tem naslovom prinaša Graška „Tagespost“ na prvem mestu članek, v katerem po svojem znamen načinu razpravlja poziv narodnega osnovnega odbora za volitve v zdravniško zbornico kranjsko. Najboljši odgovor bodo dali narodni zdravniki kranjski na vse te neslanosti, ako bodo postopali složno pri bočnih volitvah ter tako priborili tudi v zdravniški zbornici slovenščini tisto mesto, katero se je spodboli. Čas hiti naprej in tudi g. Keesbacherjev „nimbes“ bodo obledel in zatemnel.

(Pomiloščenje.) Nj. V. cesar pominilostil je na smrt obsojeno Marijo Blatnik, ki je, kakor znano, vrgla svoje dete v Savo. Najvišje sodišče odšodilo ji je dvanajst let težke ječe.

(Prva letosnja porotniška obravnavava) bodo 29. februarja t. l. pri c. kr. deželnem kot porotuem sudišči v Ljubljani. Popolni imenik izžrebanih porotnikov prijavimo jutri.

(Nemška poštenost) Lani priobčil je „Rodoljub“ priprosto in izvirno pripovedko „Alenka.“ Glasilo Dunajskih nemško-nacionalnih protisemitev „Deutsches Volksblatt“, list, kateri ima namen pobijati korupcijo in moralno spridenost židovskega rodu, priobčil je v št. 1099 to skromno črtico prevedeno ad verbum kot izviren listek! Živila nemška poštenost!

(Zemljepis za meščanske šole,) spisal prof. Fr. Orožen izšel je ravnokar iz Miličeve tiskarni in stane vezan 50 kr. To je prva slovenska knjiga za meščanske šole, katerih pa še nemamo, da bi se na njih slovenski poučevalo. Knjiga je pa tudi namenjena višnjem razredom ljud-

skih šol, v katerih se poučuje zemljevid na podlagi posebne krajige, torej se bodo Oroženov zemljevid lahko rabil na vseh ljudskih šolah, ki imajo več kot pet razredov. Knjiga je uravnana natanko po učnih načrtih za osmazredno ljudsko šolo na Kranjskem in sestavljena je po metodi najboljših zemljevidnih knjig, ki so namenjene prvemu pouku v tej znanosti. Posebno lahko umeven je nauk o čitanji in razumevanju zemljevidov, ki najbolje pošpešujejo zemljevidno znanost. — Za sedaj je izšel le prvi del (splošni pojmi in neevropske zemljine), a kmalu bodo tudi drugi in tretji del gotov ter tako pripravljena poučna knjiga za vse razrede meščanskih šol.

(Narodna čitalnica v Kranji) predstila je dne 24. t. m. svojim članom in upeljanim nečlanom prvo predpustno veselico, katere se je udeležilo mnogo odličnega občinstva tudi iz okolice, tako da je vladala velika živahnost in se je plesalo pozno v jutro. — Saj smo pa tudi bili prijatelji mej prijatelj! Kakor je bil ta večer živaben, tako obeta tudi maskarada dne 28. prih. meseca biti dobro obiskana, kajti od vseh strani izraža se zadovoljnost, da je odbor sklenil prirediti maskarado mestu takozvanega sijajnega plesa. Nadejati se je, da se bodo letosnja maskarada vredno pridružila svojima zadnjima dvema prednicama ali pa ju še celo nadkrilila. Na veselo svodenje torej dne 28. februarja!

(Lovinga volka.) Pretekli teden se je priklatal v Škofjoloko volk. Prvi ga je zapazil neki pomagač pri železnici. Zagledal ga je iz postajine pisarnice in takoj začel na ves glas kričati: volk, volk! — Volk je začel bežati, pomagač pa za njim. Pri nekem hlevu dobil je gnojne vile in tako oborožen hitel za volkom. Pomagaču pridružil se je še neki kmet in ta dva sta v prvem malem gozdu pri postaji ubila volka. Vesela junaškega svojega čina začela sta se moža pogovarjati radi talije in se po dolgem prepisu konečno pobotala tako, da ostani 10 gld. pomagaču, 15 gld. pa dobi kmet. Pomagač naložil je volka na rame, da ga odnese k sodišču, kar pride drug kmet mimo in upraša junaškega loveca: Kaj pa nosiš? Lovec se pobaha, da je volka ubil in ga pokaže kmetu, ki je ves presenečen vskliknil: Kaj, to je volk? To je moj pes, ki se je z verige strgal in ušel! — Tableau.

(Iz Vremena) se nam poroča v daljšem dopisu, da se je preteklo nedeljo obhajala v Vremski župni cerkvi izredna slavnost, ker so se nove orglje slovesno blagoslovile. Pred dvema letoma so sklenili župljeni in ž njimi na čelu č. g. župnik J. Škerjanec storiti pogodbo z mojstrom. Delo dobila sta znana orgljarska mojstra gospoda brata Zupan v Kamnigorici in reči moramo, da se jima je to 38. delo vsestransko posrečilo. Orglje obsegajo 8 spremenov. Posamezni spremeni se menjajo v barvi natančno ločijo, v celoti pa napravljajo do poslušalcev mogočen in veličasten utis. Sploh se mora reči, da so se orglje po svoji zunanjih oblikah, kakor tudi po notranji napravi in lepodonečem glasu vsem župljanom prikupile. Orglje stanejo 1200 gld. in so skoraj popolnoma poplačane s prostovoljnimi darovi.

(S Pivke) se nam piše: Čudno, kako na Krasu vedno vreme menja, po siloviti burji imeli smo lepe solntčne dni, potem južno in danes (26. t. m.) razsaja zopet močna burja in to vse v teku 8 dni. Sicer je pa sedanje vreme jako ugodno za naše Pivčane, ker nakladajo led za pivovarno Dreherjevo v Trstu. Do zdaj naložilo se je čez 400 voz in kakor se čuje, odpeljalo se ga bode do 700 vagonov. Lep zaslužek za naše borno prebivalstvo, osobito naši krčmarji bodo imeli dober dobiček, kajti mnogo literčkov — pognalo se bo v vedno suba kraška grla. Oprostite, gospod urednik, da vam kot veden poročvalec nisem obvestil o dogodku, ki je vzbudil v nas mnogo huke in huke. Na Silvestrov večer položil je brezvesten budobnež zopet kamenje na železniški tir mej postajama Bistrica in Sapjane. Presenetiti hotel je svet za novo leto, a spodeljelo mu je, ker nezgode ni bilo nikake, kakor da je vlak imel pol ure zamude. — Dne 24. t. m. ustrelil se je bivši železniški uradnik Sieberer v Divači. Ustrelil se je v prsa in bil je na mestu mrtev. Uzrok samomoru je, ker mu je železnična odpovedala službo. Bil je še jako mlad in zelo priljubljen v vseh krogih. Lahko mu zemljica! Konečno še nekaj veselega. V sredo 17. februarja priredi podružnica „Pivka“ veselico. Ker je vspored jako zauživ in

bodo sodelovale znane spretne moči, je zanimanje v vseh slojih že zdaj veliko. Bog daj lepo vreme, da bi bil obisk mnogobrojna.

(Posledice trgovinskih pogodb.) Iz Celovca se nam piše: Komaj da so se vsprejele v našem državnem zboru carinske pogodbe, že dohajajo iz Benečije pisma, s katerimi se ponujajo pristna in fina laška vina za jako nizko ceno. Dva taka različna pisma imel sem danes v rokah. Jeden laških prijateljev naznana v pismu, da pride v kratkem v Celovec z razumi „muštri“ ter se priporoča za obilna naročila, drugi pa prosi, naj se zanj „agituje“ ter želi izvedeti vse naslove tistih gospodov in družin, ki pijajo vino doma. Oširjem ponujata jeden kakor drugi vino skoro zastonj. Kakor vse kaže, bodo ta pogodba za avstrijske vinorejce res prava pravca trtna uš št. 2. In kaj poreče k temu g. Šuklje kot poslanec dolenskih vinorejskih krajev? Mi mislimo, da bode še občovalo svoje naudušeno potezanje za te, za naše vinorejce naravnost pogubne carinske pogodbe.

(Tržaška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 31. t. m. ob polu 4. uri popoldne v prostorih „Slovenske čitalnice v Trstu. Dnevni red: 1. Nagovor prvomestnice. 2. Poročilo tajnično o delovanju podružnice l. 1891. 3. Poročilo blagajnično o denarnem stanju. 4. Posamični predlogi in želje. 5. Volitev novega načelnika.

(Iz Trsta) se poroča, da mora Lloydov parobrod „Medea“, ki je došel iz Brazilije, sedemdnevno kvarenteno ali „kontumacijo“ imeti v lazaretu pri sv. Jerneji. V Braziliji bilo je na krovu devet slučajev žolite mrzlice, pet s smrtnim izidom. Zdaj je na krovu vse zdravo.

Danes „Jour-fixe“.

Društvene veselice.

(Pevsko društvo „Zvon“ v Šmartnu pri Litiji) priredi dne 2. februarja ob 5. uri popoldne v proslavo Vodnika veselico s slednjim vsporedom: 1. I. Zajc „Na noge bračo“, moški zbor, 2. H. Volarič „Poziv k petju“, mešani zbor, 3. Slavnostni govor, 4. I. Bartl Slavnostna kantata za veliki moški-ženski zbor s soprau samospovom, 5. Fr. Grbić „Pod oknom“, moški čveterospev, 6. H. Volarič „Pogovor z domom“, mešani zbor, 7. * * „Slovenec dom“, moški zbor, 8. H. Sattner „Po zimi iz sole“, mešani zbor, 9. Ples. Ustopnina za ude 20 kr., z družino 40 kr.; za neude 40 kr., z družino 60 kr. Mešani zbor nastopijo v narodnih oblekah. Čisti dohodek namenjen je v napravo tamuraških glasbil.

(Slovensko bralno društvo v Kranji) priredi sijajni ples dne 2. februarja 1892 v svojih prostorih. Ustopnina udom 20 kr., neudom 40 kr.

(Bralno društvo v Borovnici) priredi v nedeljo dne 31. t. m. veselico v gostilni „Apnenca.“ Vspored: Tombola, Ples. Prosta zabava. Začetek ob polu 8. uri. Ustopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr., za družine 70 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. januvarja. Vesti o odstopu ministra Bacquehema in njegovem imenovanju za ces. namestnika na Štajerskem so neosnovane. Za spremembe v namestništvu na Štajerskem ni nikakeršnega povoda.

Beligrad 27. januvarja. Govori se, da je odstopil vojni minister Praportetović.

Sofija 27. januvarja. Billrothov asistent dr. Eiselsberg danes došel. Stambulov počuti se povoljno, krogje še niso našli. Rana ni opasna.

Peterburg 27. januvarja. Na ukaz carjev dobe vši kmetje, ki imajo kako domačo obrt v gubernijah, kjer je pomankanje, potreben les iz carskih gozdov.

Peterburg 27. januvarja. Carinja, katero je smrt velicega kneza Konstantina globoko pretresla, je zopet nekoliko obolela.

Pariz 27. januvarja. Rimsko pismo v „Petit Journal“ poroča o veliki razburjenosti v italijanskih vladnih krogih, kateri je prouzočila vest o bolezni papeževi. Storili so se vši potrebeni koraki za slučaj katastrofe.

Madrid 27. januvarja. V Bilbau je bil mej strajkujočimi rudarji in orožniki boj. Na obeh straneh več ranjenih.

Razne vesti.

* (Društvo proti pušenji tobaka) hoče osnovati v Gradi. V kratkem bude predavanje o škodljivosti pušenja tobaka. Bude pač le malo koristilo, ker je ta razvada pregloboko ukeninjena.

* (Redek pojav.) V Perkoviču, železniški postaji med Spletom in Šibenikom, opazovali so dne 15. t. m. mesečno mavrico. Po 7. uri zvečer prikazala se je na zahodnem obzorju ter odsevala vse barve prave mavrice in trajala je kakih deset minut. Nebo proti jugu je pa bilo s črnimi oblaki zakrito in pogostoma so sevali iz njih vid jemajoči bliksi. Kaj tacega se pač zelo redko opaža.

* ("Terezijanum" v Egiptu.) Novi khe-dive Abbas II. pozval je za velikonočne praznike vse svoje bivše tovariše iz "Terezijanuma" v Egipt. V Trstu pričakovala bodo egiptska ladija mlade gospode in jih odvedla v Egipt. Zatrjuje se, da bodo pravniški učenci "Terezijanuma" vsprejeli visokodušno vabilo in se podali o veliki noči na brezove Nila.

* (Prikrajanje življenja.) V nekem francoskem časopisu zagovarjal se je te dni nazor, da se sme pri neozdravljinib boleznih bolnikov prikrajsati življenje. Profesor Charcot, uprašan o tej zadevi po nekem časnikarju, rekel je, v takem slučaju dal bi bolniku dvojo dozo morfiuma in zaspal bi mirno ter bil odrešen daljnih bolečin.

* (Nekaj gastronomičnega iz prejšnjih časov.) Še ob času Ljudevika XIV. jedli so na Francoskem dvoru, tudi če so bili gostje povabljeni, kakor še dandanašnji po premožnejših hišah na deželi, namreč tako, da si vsak gost vzame s skupnim korcem kolikor mu je draga iz velike sklede, ki pride na mizo. Za pijačo so imeli jeden sam kozarec. Vsakdo si je moral usta obrisati, predno je pil, potem pa vso čašo izpiti in jo dalje dati. Damam so strežaji držali ploščke pod brado, dokler so pile, da si oblike neso polile. Predno je Ljudevik kako jed zaužil, moral je navzoči stolar pokusiti, da-li ni morda zastrupljena in tudi nožev, vilič, čaše itd. moral se je stolar s koščekom kruha dotakniti in tega zaužiti, da je odstranil sumno otrovanja. Dame so večkrat s svojo lastno žlico zajele omake svojim sosedom in kraljica Ana, ki je bila znana zaradi lepote svojih rok, dala je celo prst, s katerim se je bila dotaknila, oblinziti poleg nje sedečemu kavalirju.

— (Prebayno vino) Karla Breymesserja je gotovo najizbornejše sredstvo proti motitvam v prebavljenni ali zapekam, kajti to vino je ukusno in ne škodi nikdar, kar so v mnogobrojnih dopisih potrdili najodličnejši zdravniki. Steklenica srednje velikosti velja 1 gld., velika steklenica pa 2 gld. 50 kr. — Dobiva se pa pri g. Mr. F. Karlu Breymesserju, dvornemu lekarju v Brixenu na Tirolskem. (1070-4)

Radinska slatina
se priporoča proti hripi.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četr leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

26. januvarja: Antonija Kunaver, posestnikova hči, 38 let, Dolge ulice št. 5, kap na možganih. — Lucija Prepeluh, delavka, 17 let, sv. Petra cesta št. 50, jetika.

27. januvarja: Mihajl Učak, sobni slikar, 54 let, Krakovski nasip št. 14, pljučni edem. — Friderik Schöpf, delavec, 43 let, Poljanški nasip št. 50, exudat pleurit.

V deželni bolnici:

26. januvarja: Ivan Železnikar, redakteur, 53 let, carcinoma linguae. — Jurij Pintar, delavec, 50 let, emphysem pulm.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močriva v mm.
26. jan.	7. zjutraj	739.1 mm.	-8.4° C	sl. szh.	megla	
	2. popol.	737.7 mm.	-0.4° C	sl. szh.	jasno	0.00 mm.
27.	9. zvečer	737.6 mm.	-2.6° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura -3.8, za 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. januvarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 95.35	— gld. 95.20
Srebrna renta	" 94.80	— " 94.55
Zlata renta	" 111.95	— " 111.35
5% marčna renta	" 108.30	— " 103.20
Akcije narodne banke	" 1053.—	— " 1043.—
Kreditne akcije	" 310.50	— " 307.—
London	" 118.—	— " 118.05
Srebro	" —	— "
Napol.	" 9.38%	— " 9.38
C. kr. cekini	" 5.59	— " 5.59
Nemške marke	" 57.92%	— " 57.92%

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

4% državne srečke iz 1. 1854 .	250 gld.	137 gld. 75 kr.
Državne srečke iz 1. 1864 .	100 gld.	181 " 75 "
Ogerska zlata renta 4%		108 " 10 "
Ogerska papirna renta 5%		102 " 85 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4 % zlati zast. listi		115 " — "
Kreditne srečke	100 gld.	184 " — "
Rudolfove srečke	10 " 20	50 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 163 "	— "
Tramway-drustv. velj. 170 gld. a. v.		233 " — "

Mesto vsake posebne objave.

Frančiška Učak naznanja v svojem in v imenu svojih nedoletnih otrok, Frančiška, Minke, Ivanke, Frančiške in Leopoldine, pretučno vest, da je njen preljubljeni soprog, oziroma oče, brat, avak in strije, gospod

Melhior Učak

sobni slikar

po kratki a mučni bolezni, v 53. letu svoje starosti, previden s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 4. uri zjutraj, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo rajnika preneslo se je danes ob 2. uri popoldne v mrtvačnico k sv. Krištofu in se bodo v četrtek, dne 28. t. m., ob 4. uri popoldne blagovljivo ter izročilo zemlji.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v cerkvi

Drazega pokojnika priporočamo v prijazen spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 27. januvarja 1892.

Anton Komotar, c. kr. notar na Vrhniku, naznanja v svojem, v imenu svoje hčerke in vseh sorodnikov vsem prijateljem in znancem prejlostno vest, da je njegov preljubljeni soprog, oziroma mati, hči in sestra, gospa

Amalija Komotar roj. Flis

po dolgi in mučni bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče, danes ob 4.9. ura zjutraj v 36. letu dobe svoje mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bodo v petek, dne 29. t. m. ob 4. uri popoldne.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v cerkvi sv. Pavla.

Blag jej spomin!

Na Vrhniku, dne 27. januvarja 1892.

Učenec

ki je dovršil najmanj IV. razred, priden, močan, 14–15 let star, vsprejme se v prodajalnico s ſpecerijskim blagom. Kje? pové upravnitvo "Slov. Naroda". (94-3) 19 let star, več slovenskega in nemškega jezika, z dobrimi spričevali, še slušbe. — Ponudbe naj se blagovljivo pošiljati g. M. Arko-tu, nadučitelju v Hrenovcah pri Postojini. (103-2)

Vino.

Pristno dobro, črno tirolsko vino, postavljeno v Ljubljano na kolodvor, dobiva se, kdor vzame 200 litrov in več, po 25 in 20 kr. liter. (108-1)

Poskušanje in pojasnila dobiti je v Pavlinovi potovarni pisarni v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Janez Jax, Ljubljana.

Tovarniška zaloge (987-2)

šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno,

Marsala Florio.

Majboljše italijansko dessertno vino za slabotne, bolne in okrevajoče.

Steklenica 1 gld.

Piccoli-jeva lekarna

, „Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnajma naročila se proti povzetju svete točno izvršujejo. (59-2)

Najboljše sredstvo

Prebayno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškijske dvorne lekarne v Brixenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld.

Steklenica za poskušanje stane 30 kr.

Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode

v Ljubljani. (575-13)

za bolni želodec!

„K zlatemu

državnemu jabolku“.

J. PSERHOFER

lekarna
na Dunaji.

I. okraj, Singerstrasse 15.

Kri čistilni svalki, poprej univerzalni svalki imenovani, zaslужijo ta naziv povsem, ker je jako mnogo boleznjiv, pri katerih se je dokazala izvrstna zdravilna moč teh svalkov. Ti svalki znani so že več desetletij, nasvetovani so od mnogih zdravnikov in malo je familij, katere nimajo vsaj malo zaloga izbornega tega domačega zdravila.

Ti svalki veljajo: 1 škatljica s 15 svalki 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., ako se pošilja nefrankovano po povzetji 1 gld. 10 kr. Ako se dotočna sveta pošilje naprej, odpravljajo se naročila frankovano in velja: 1 zavoj svalkov 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj kakor jeden zavoj se ne pošilje.)

Prosi se, zahtevati izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne svalke“

in paziti na to, da je na pokrovu vsake škatljice zapisan, kakor na poučnem listku, podpis

J. Pserhofer in sicer rudeče.

Ozeblinsko mazilo J. Pserhofer-ja. 1 lončič 40 kr., s frankovano pošiljatvijo 65 kr.

Trpotčev sok za nahod, hričavost, krniški itd. 1 steklenica 50 kr.

Američansko protinovo mazilo, 1 gld.

Prašek za pótne noge, cena škatljice 20 kr.

Golžunovo mazilo, 1 steklenica 40 kr., s frankovano pošiljatvijo 65 kr.